

BOURBON BOYS

Lantismusik för storstadsfolk

Tre medlemmar från Raubtier och en fjärde snubbe från Scar Symmetry bildar countrydoftande rockabillyaktiga redneckrockbandet Bourbon Boys som nyligen släppte sin andra skiva på mindre än ett år. Vi försökte få reda på lite mer om bandet, men det visade sig vara lättare sagt än gjort.

Norrlänningar är kända som väldigt fåordiga och som någon som bor i Norrland, måhända att det är precis på gränsen så är det fortfarande Norrland, så har jag också direkt erfarenhet av det.

Ge dock norrlänningen lite

alkohol, i detta fall förslagsvis en flaska amerikansk whiskey (i folkmun mer känt som bourbon) så brukar det problemet lösa sig. Tyvärr hade jag inte den möjligheten när jag skulle intervjua Hulkoff i landsbygdsbandet

Bourbon Boys (med medlemmar yll 50% från Dalarna och 50% från Norrbotten, dagens intervjuade härstammar från den senare nämnda regionen) eftersom den gjordes via e-post och kanske var det på grund av detta som vi inte

Text: Caj Källmalm
Foto: Pressens bilder
Från: Oktober 2013

fick allt för utförliga svar av vår Norrländske vän. De något kortfattade svaren till trots så ska vi här få en presentation av dessa countryrockosande redneckslantisar som alltså nyligen släppte sitt andra album.

I BEGYNNELSEN

Bandet skapades tidigt på 2000-talet men utgivningsmässigt hände det inte så mycket förrän framgångarna med Raubtier tagit fart. Nu har bandet släppt två album på mycket kort tid, men så mycket visare än vad jag var innan kan jag inte säga att man blev efter att Hulkoff "förklarar" hur bandet uppstod och kom till.

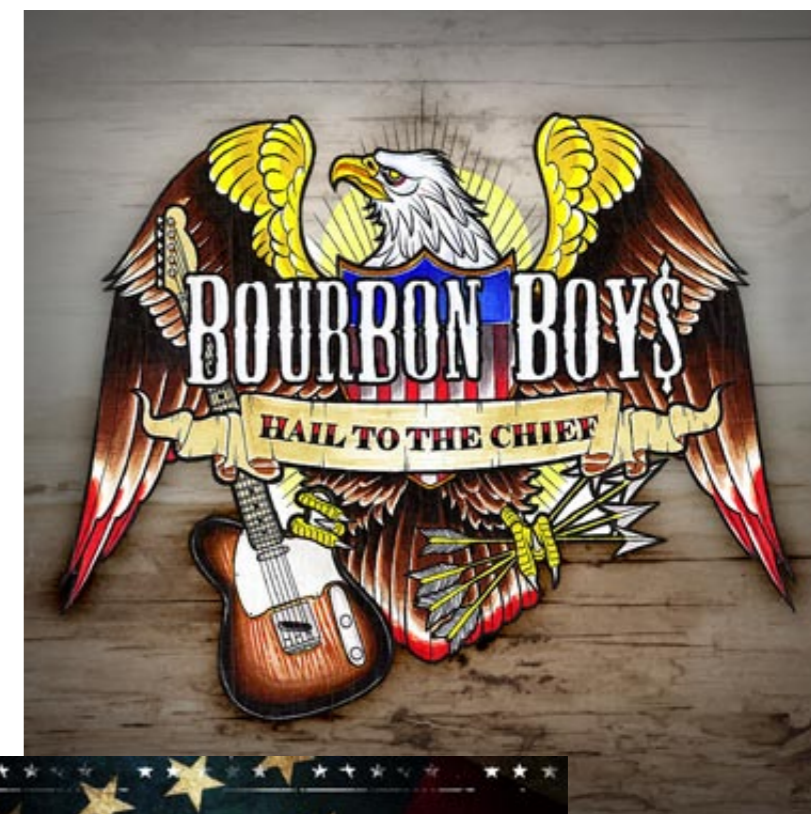
- Bourbon Boys fanns långt innan Raubtier. Jag startade bandet

som en trio tidigt på 2000-talet.

Även på frågan varifrån bandnamnet kommer hade inte Hulkoff ett allt för ingående svar.

- Namnet kommer från, att jag ville ha ett slagkraftigt och enkelt bandnamn med den rätta estetik.

Som sagt, Norrlänningar är normalt sett ganska fåordiga och överanstränger sig sällan för att främja en fasad men min erfarenhet som intervjuare är att musiker brukar kunna fransäga sig detta en del för att försöka skapa ett intresse för sin musik. Detta är dock något som Hulkoff inte verkar ägna allt för mycket energi åt.

Min gissning är att Hulkoff låter musiken tala för sig och gillar folk det så får de komma till honom, han verkar inte vilja svansa efter någon och låtsas utan kör stenhårt på sin grej istället. Det här är också en anledning till att han vid sidan av Raubtier har detta väldigt alternativa band med sina vänner i det bandet.

- Bandmedlemmarna till trots har de två konstellationerna noll och intet gemensamt. Jag kommer aldrig att börja fippla med Raubtiersoundet. Bourbon Boys

är en ventil för all den musik som konstant komponeras och som behöver ett forum.

POLITIK

Ett annat ämne Hulkoff verkar brinna en hel del för är politiska frågor, vilket man lätt förstår då man lyssnar på lyriken på 'Hail To The Chief'. Låtar som *Taxman*, *Wolverine*, *Don't Tread On Me* m.fl. har en tydlig politisk agenda som man antingen kan hålla med om eller tycka emot, men här är Hulkoffs ställningstagande med

egna ord:

- Sverige har ingen egen politik, vi är knähundar för Bryssels federala vansinne och trälar under byråkratins totala övertagande. Och Norrland skall, enligt agendan, tömmas först.

Hulkoff erkänner dock att det även finns en del humor inblandat i lyriken, vilket han också tycker är en nödvändighet när det gäller frågor som dessa.

- Jag tycker dock att det är viktigt att ha minst ett par uns av humor när det kommer till lyrik.

Det gör hela saken lite roligare... Humor är tragedi plus tid.

Humor känns också som en logisk ingrediens när man gör låtar som *Pour Some Bourbon On Me* (ett tydligt skämt med Def Leppards klassiska hit *Pour Some Sugar On Me*) eller *Proud To Be A Redneck*, vilken Hulkoff textmässigt beskriver som...

- Livet ur den arbetande lantisens perspektiv. En redneck, är en hårt arbetande person som fått nacken svedd ute på fälten.

EN REDNECKS LIV

Den arbetande lantisen är en beskrivning jag själv skulle ta till för att beskriva Bourbon Boys. Lantisar och arbetare känns som två ord som oerhört bra beskriver musikens troliga målgrupp. Hur jag än försöker kan jag inte få Bourbon Boys att vara annat än musik för lantisar av lantisar. Det är dock inte menat som något negativt, men kommer då bandet också att tillgodose lantisarna med sin musik på deras hemmaplan?

- Det får helt enkelt visa sig, svarar Hulkoff då jag frågar om de kommer göra någon turné specifikt inriktad på landsbygden eller hålla sig till att spela där det finns flest folk.

Publiken tycker Hulkoff annars stadigt strömmar till bandet och han menar att det ser bra ut både i USA och Europa. När jag frågar om det är svårt att få ihop ett liv när man som han har två band och ska ha ett liv vid sidan om också.

- Man får pussla. Och fokusera

för att undvika schizofreni. Men med olika perioder fungerar det bra. Raubtier står redo för nästa skiva och turné efter detta. Där efter blir det Bourbon Boys igen. Jag tror att framtiden väntar med framgång på den som verkligen vill ha den.

NYA SKIVAN

'Hail To The Chief' släpptes den 25:e september och är alltså Bourbon Boys andra album, i år till och med. För de fans som hittade bandet redan med första skivan, 'Shotguns, Trucks & Cattle' är det här en skiva som låter som...

- Det låter som en raffinerad förfining av ett råsound. En mycket stark produkt.

Är man däremot inte ett fan sedan tidigare och har ingen aning om vad Bourbon Boys gör (trots att man läst hela denna artikel till denna punkt) så har Hulkoff en

beskrivning även för er:

- Country-rock'n'roll. Ren och skär. Eklektisk och svängig.

Även om det är en bra skiva hela vägen igenom menar Hulkoff att det finns två spår som sticker ut lite extra i hans ögon, kanske något att kolla upp först

för den som är intresserad?

- Titelspåret tycker jag har en riktig Bob Seger-liknande storlagenhet. Dust 'n' dieselsmoke är fin country. Men annars är jag förbannat nöjd med hela skivan.

Med det lämnar vi den fåordiga Hulkoff och Bourbon Boys

för den här gången. Som vanligt låter jag dock den som står i fokus avsluta intervjun, men har ni läst artikeln så här långt bör ni rimligtvis inte förvänta er någon längre utläggning.

- Tack för visat intresse.

Fixxer